

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6C/62/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214202223
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Lengyelová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2214202223.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Erikou Lengyelovou v právnej veci žalobcu: P., F.E..D., F. F. P. XX, XXX XX V., C.: XX XXX XXX, právne zastúpená: Fridrich Paľko, s.r.o. C.: XX XXX XXX, so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava proti žalovanému: F. E., K. U. F. F., Ž. O.. XX, V. o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou zo dňa 27.09.2012 podanou na Okresnému súde Galanta sa domáhal aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu z titulu majetkovej škody 175,-€ z titulu nemajetkovej ujmy sumu 221,28 € za nesprávny úradný postup súdu charakterizovaný nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a to v zmysle zákonných ustanovení Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Návrh odôvodnil tým, že podal na Okresnom súde Galanta návrh na vykonanie exekúcie na majetok povinného v konaní 25Er 25/2013. Tvrdil, že súd mal rozhodnúť o žiadosti o zmenu exekútora do 30 dní od doručenia takého návrhu. Nesprávny úradný postup súdu bol spôsobený tým, že exekučný súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote. Tvrdil, že neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu konať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o návrhu na zmenu exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Žalobca tvrdil, že mu vznikla majetková škoda v celkovej výške 175,-€ predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch keď tvrdil, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného Ústavou SR a práva na prejedanie veci v primeranom čase zaručeného podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uviedol, že nesprávny úradný postup exekučného súdu je dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Uviedol, že márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: Neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, k zmareniu účelu konania a k insolvencii povinného. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatnil za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie

vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie sumou 221,28 €. Uviedol aj ďalšie dôvody na podporu žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy. Uviedol, že pred podaním návrhu na súd postupoval podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný do podania tohto žalobného návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval. Tvrdil, že je nutné deklarovat' porušenie jeho práva na súdnu ochranu deklarovať porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a nahradiť mu nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu. Zároveň vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Okresného súdu Galanta, následne Krajský súd v Trnave delegoval predmetnú vec ako aj všetky hromadné podania žalobcu na Okresný súd Galanta na prejednanie tunajšiemu súdu. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Tvrdil, že žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z. Uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a z jeho podania je zrejme, že celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd. Tvrdil, že žalobca podal žalobu na súd predčasne pred uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku u žalovaného. Tvrdil, že žalobca neposkytol súčinnosť potrebnú na prerokovanie jeho žiadosti, čím bol proces predbežného prerokovania fakticky zmarený. Poukázal na to, že žalobca namieta postup, keď exekučný súd nerozhodol o návrhu o zmenu exekútora v lehote 30 dní od doručenia takéhoto návrhu. Poukázal na procesný postup súdov a rozhodovaní o takomto návrhu s tým, že po podaní takéhoto návrhu je nutné tento doručiť pôvodnému exekútorovi s výzvou, aby sa k nemu vyjadril a vyčíslil si trovy. Pripustil možnosť, že o návrhu o zmenu exekútora nebolo rozhodnuté v lehote do 30 dní od jeho doručenia. Oprávnený však v takýchto prípadoch mal možnosť využiť účinné prostriedky na nápravu a podať predsedovi súdu sťažnosť na prieťahy. Ak tak nekonal, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ust. § 415 OZ. Poukázal tiež na rozhodnutia Ústavného súdu SR o tom, že nedodržanie lehôt neznamená automaticky zbytočné prieťahy v konaní ale je nutné prihliadať na konkrétne okolnosti veci. Existencia prieťahov je preukázaná len s výsledkami vybavenia sťažností na prieťahy z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR ktorý by konštatoval, že bolo porušené právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca uvedené nepreukázal. Tvrdil, že žalobca nepreukázal ani existenciu škody a ani dôvody na nemajetkovú ujmu pričom zdôraznil, že v osobe žalovaného nejde o fyzickú osobu ale o osobu právnickú. Na doplnenie poukázal na list Európskej komisie v ktorom sa konštatuje prax navrhovateľa v spojitosti s uzatváraním spotrebiteľských zmlúv z ktorého vyplýva, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie a súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v dôsledku podnikateľskej činnosti žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca nepreukázal, že v dôsledku postupu Okresného súdu Galanta vznikla žalobcovi škoda. Vzhľadom na výšku uplatnenej istiny rozhodol vo veci súd rozsudkom bez nariadenia pojednávania. Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Podľa § 200ea, ods. 1 O.s.p. ak v priebeh konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Žalobca navrhol rozhodnúť najprv medzi tým rozsudkom ktorým by súd rozhodol o základe tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom, pretože tento nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Podľa ust. § 152 ods. 2 O.s.p. rozsudkom sa má rozhodnúť o celej prejednáwanej veci. Iba ak je to účelné, môže súd rozhodnúť najskôr len o jej základe. Vyplýva z toho, že medzitémnym rozsudkom môže súd rozhodnúť, nie je to však daná povinnosť súdu taktó rozhodovať. Okrem toho musí byť splnená podmienka, že je to účelné. To, či súd rozhodne medzitémnym rozsudkom alebo rozsudkom o celej veci je vždy na posúdení súdu podľa okolnosti tej ktorej veci.

Súd dospel k tomu záveru, že v danom prípade nie je účelné rozhodnúť medzitémnym rozsudkom pretože z dôvodov, ktoré budú nižšie uvedené, nie je daný a preukázaný základ nároku žalobcu a to nesprávny úradný postup exekučného súdu. Preto súd nerozhodol medzitémnym rozsudkom ale rozsudkom o celej veci.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie oboznámením sa s pripojeným spisom Okresného súdu Galanta 25Er 25/2013 ktorá vec bola vedená u súdneho exekútora pod č.k. EX 30208/2012. Z uvedeného spisu súd zistil, že dňa 07.01.2013 súdny exekútor požiadal Okresný súd Galanta o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pričom exekučným titulom bol platobný rozkaz Okresného súdu Galanta 21Ro 893/12. V predmetnej exekučnej veci sa oprávnený EOS KSI Slovensko s.r.o., domáhal od povinného U. M., V. Š., G.. O.É. XXX/XX vymoženiu pohľadávky 496,94 € s príslušenstvom a trov súdneho a exekučného konania.

Dňa 25.05.2009 oprávnený podal na Okresný súd Galanta návrh na zmenu súdneho exekútora. Dňa 17.06.2009 súdny exekútor U.. M. V.Á. oznámila súdu, že nesúhlasí so zmenou exekútora z dôvodu,

že v exekučnom konaní sa vykonávajú pravidelné zrážky zo mzdy povinného. Zároveň dňa 28.09.2009 vyúčtovala trovy exekúcie.

Následne súd uznesením 25Er 25/2013-23 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu exekútora dňa 06.10.2009. Žalobca poukazuje na to, že neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpi až po veľmi dlhej dobe.

Podľa ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2011 do 31.12.2012 (teda aj ku dňu rozhodnutia o zmene exekútora) štát zodpovedá za podmienok uvedených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 4 ods. 1 bod 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2011 do 31.12.2012 vo veci náhrady škody , ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa ods. 3 ,ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2011 do 31.12.2012 štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2011 do 31.12.2012 právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2011 do 31.12.2012 nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím , nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného a o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2011 do 31.12.2012 ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2011 do 31.12.2012 uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2011 do 31.12.2012 v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ust. § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2011 do 31.12.2012 právo na náhradu škody sa premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že v prípade zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa jedná o objektívnu zodpovednosť čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. nedbanlivosti ale stačí preukázať, že škoda je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu , v danom prípade exekučného súdu jeho nesprávnym úradným postupom. Pre priznanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je nevyhnutné súčasné splnenie troch podmienok:

1) porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci ktoré spočíva v nesprávnom úradnom postupe,

2) vznik a existencia škody

3) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti, ktorá spočíva v nesprávnom úradnom postupe a škodou ktorá porušením povinnosti vznikla

Pri absencii čo i len jednej z nich nie je daný nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení a náhradu škody nie je možné priznať. Dôkazné bremeno - preukázať podmienky náhrady škody spočíva na poškodenom, v danej veci žalobcovi. Pojem „nesprávny úradný postup“ orgánu verejnej moci nie je zákonodarcom v citovanom ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. výslovne definovaný. Je uvedený len príkladom. Ide však o taký úradný postup ktorý má vadu, ktorá nie je v súlade s príslušnou právnou úpravou. Ide o postup, pri ktorom dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi pre konanie orgánu verejnej moci alebo porušenie poriadku ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľa tejto činnosti, teda postup nezákonný. Skutočnosť, že ide o nesprávny úradný postup taktiež neurčuje fakt, že musí ísť o úradný postup priamo súvisiaci s výkonom právomoci orgánu verejnej moci. Nesprávnym úradným postupom je aj porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, prípadne nečinnosť pri výkone verejnej moci. Uvedené vyplýva aj z ustálenej judikatúry.

Žalobca si uplatnil v tomto konaní náhradu škody tvrdiac, že ide o škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, pretože exekučný súd tým, že vydal rozhodnutie o zmene súdneho exekútora po uplynutí 30 dní nekonal v súlade s ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku. Tvrdil, že exekučný súd konal nesústredene a so zbytočnými prieťahmi a k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Zákonné ustanovenie § 9 Zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom ku dňu vydania rozhodnutia o zmene exekútora ktorý zakotvuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom neobsahuje ustanovenia o právomoci prvostupňového súdu rozhodovať vo veciach náhrady škody z titulu prieťahov v konaní až po právoplatnom rozhodnutí oprávneného orgánu o sťažnosti proti prieťahom v konaní. Z dôvodovej správy týkajúcej sa novelizácie Zákona č. 514/2003 Z.z. (Zákonom č. 412/2012 Z.z.) však jednoznačne vyplýva, že k citovanému ustanoveniu zákona bolo potrebné vždy (teda aj pred účinnosťou Novely a teda aj v čase vydania rozhodnutia o zmene exekútora) pristupovať tak, že v rámci konania o náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom musí už existovať aj príslušné rozhodnutie, ktorým by sa konštatoval nesprávny úradný postup súdu vrátane zbytočných prieťahov v konaní. Túto otázku nie je oprávnený skúmať a posudzovať súd v rámci konania o náhrade škody. Novela nezaviedla nič nové len explicitne vyjadrila čo bolo zrejme už pred účinnosťou Novely. K doplneniu ust. § 9 Zákona č. 514/2003 Z.z. zákonodarcu nepochybne viedla skutočnosť, že práve z dôvodu absencie explicitného vyjadrenia povinnosti súdu vychádzať aj pri posudzovaní nárokov vyplývajúcich z tvrdeného nesprávneho úradného postupu z rozhodnutí oprávneného orgánu o sťažnosti proti prieťahom v konaní (s tým, že takéto posúdenie nie je v právomoci prvostupňového súdu) prichádzalo v praxi k nejednotnosti vo výklade citovaného zákona a zrejme i k nejednotnosti v konaní pre súdmi. Uvedené vyplýva z bodu 7 dôvodovej správy k návrhu Zákona č. 508/2010 Z.z. ktorý novelizuje Zákon č. 514/2003 Z.z. podľa ktorého návrh vychádza z platnej úpravy, nakoľko existuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ust. § 127 ods. 1 Ústavy SR.

Otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR je kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa týchto troch zákonných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka, postup súdu (napr. I.ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. ale len Ústavný súd v podklade ústavnej sťažnosti. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa (krajské súdy, Najvyšší súd SR). V prípade, ak by sa zbytočných prieťahov dopustil napr. Najvyšší súd SR, poškodený subjekt by sa mal obrátiť v zmysle Zákona č. 514/2003 Z.z. na okresný súd, aby tento konštatoval, že jeho nadriadený orgán sa dopustil zbytočných prieťahov. Postup súdu vyššieho stupňa by bol v takomto prípade preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je zjavné

vylúčené a uvedené len potvrdzuje, že konštatovať existenciu prietáhov v súdnom konaní je oprávnený výlučne Ústavný súd SR.

Žalobca do vyhlásenia rozsudku súdu nepreukázal, že by existovalo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR ktorým by bolo v exekučnej veci od ktorej si uplatňuje nárok na náhradu škody a nemajetkovú ujmu v tomto konaní konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, prípadne rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva. Absenciou takéhoto rozhodnutia oprávneného orgánu o existencii prietáhov tiež nebola splnená základná podmienka pre rozhodnutie o náhrade škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Do podania návrhu na súd šesťmesačná lehota neuplynula. Vo veci súd rozhodoval po uplynutí šesťmesačnej lehoty od prijatia predmetnej žiadosti žalovaným. Na základe uvedeného nemožno posúdiť návrh žalobcu ako predčasný ako to tvrdil žalovaný vo svojom vyjadrení. Ako bolo konštatované vyššie, podmienky na priznanie nároku na náhradu škody musia byť splnené súčasne. Podmienka existencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v danej veci splnená nie je. Žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno (povinnosť tvrdenia o existencii nesprávneho úradného postupu ako prvej z troch zákonných podmienok). Preto nemôže byť splnená ani podmienka existencie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou, lebo ak neexistuje v danej veci nesprávny úradný postu, nemôže medzi prípadnou škodou žalobcu vzniknúť súvislosť s nesprávnym úradným postupom , ktorý neexistuje. Žalobca z tohto dôvodu neunesol dôkazné bremeno ani o existencii jeho nároku na nemajetkovú ujmu. Táto totiž prichádza do úvahy len v tom prípade, ak by samotné konštatovanie porušenia práva nebolo dostatočným vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. V takomto konaní však nebolo možné ani len konštatovanie porušenia práva , lebo žalobca nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu.

Vzhľadom na uvedené závery nie je potrebné pre účely tohto konania skúmať existenciu škody, jej rozsah a ani nemajetkovú ujmu ktorej náhrady sa žalobca domáha. Žalobca navrhol doplnenie dokazovania spisom žalovaného ohľadne jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku . Uvedené dokazovanie súd nevykonal, lebo žalovaný nespochybnil doručenie takejto žiadosti od žalobcu a vyjadril sa v tom smere, že žiaden z uplatnených nárokov žalobcu uspokojený nebol. V tomto smere nejde teda o spornú otázku a dokazovanie v takomto rozsahu by bolo pre účely tohto konania dokazovaním neúčelným a nehospodárnym a nad rámec dokazovania potrebného pre účely tohto konania.

Nutné je poukázať aj na skutočnosť, že o obdobných veciach žalobcu už boli vydané právoplatné rozhodnutia iných okresných súdov, ktoré boli potvrdené súdom odvolacím (napr. rozsudok Okresného súdu Čadca 4C 230/2012-88 zo dňa 16.05.2013 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 11Co 164/2013-126 zo dňa 07.10.2013, rozsudok Okresného súdu Trnava 19C 211/2013-37 zo dňa 03.10.2013 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave 9Co 384/2013-60 zo dňa 21.01.2014), ktorými bola žaloba žalobcu ako nedôvodná zamietnutá v celom rozsahu.

Žalobca neunesol dôkazné bremeno vo svojom tvrdení, že došlo k nesprávnemu úradnému postupom od ktorého si uplatňuje nároky v tomto konaní a tak bola jeho žaloba v celom rozsahu ako nedôvodná zamietnutá.

O náhrade trov konanie súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. keď plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že si ich neuplatnil a žalovanému preukázateľne v konaní trov ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne neplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2 O.s.p.).